

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rozwoju i Technologii (dalej: MRiT) – ministerstwo wiodące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji (dalej: MSWiA) oraz Ministerstwo Obrony Narodowej – ministerstwa współpracujące Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pani Olga Ewa Semeniuk-Patkowska – Sekretarz Stanu w MRiT Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Piotr Gołębiowski, Zastępca dyrektora Departamentu Obrotu Towarami Wrażliwymi i Bezpieczeństwa Technicznego (DOT), tel. (22) 411 96 65; e-mail: piotr.golebiowski@mrit.gov.pl; Pani Karina Katzer, naczelnik w DOT, tel. (22) 411 96 59; e-mail: karina.katzer@mrit.gov.pl; Pan Paweł Wieczorek, radca w DOT, tel. (22) 411 96 66; e-mail: pawel.wieczorek@mrit.gov.pl.	Data sporządzenia 20.12.2022 r. Źródło: Inne Nr w wykazie prac legislacyjnych RM: UD354
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2378), zwana dalej „ustawą o MWC”, funkcjonuje w obrocie prawnym od blisko 20 lat. Dotychczasowe zmiany tej ustawy dokonane w 2010 r.¹⁾ oraz w 2016 r.²⁾ były związane z koniecznością wdrożenia do prawa krajowego dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/23/WE, 2013/29/UE i 2014/28/UE oraz dyrektywy wykonawczej Komisji Europejskiej 2014/58/UE³⁾, regulujących problematykę wprowadzania do obrotu oraz identyfikowalności wyrobów pirotechnicznych, a także udostępniania na rynku i kontroli wyrobów pirotechnicznych oraz materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (dalej: „MWC”). Z kolei zmiany wprowadzone w ustawie o MWC na mocy ustawy z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1650), zwanej dalej „ustawą koncesyjną” – której głównym celem było wdrożenie dyrektyw wykonawczych Komisji Europejskiej 2019/68/UE i 2019/69/UE⁴⁾ – były związane z potrzebą przeniesienia do ustawy koncesyjnej regulacji stanowiących jej właściwość, a znajdujących się dotychczas w ustawie o MWC (przemieszczanie amunicji do użytku cywilnego), przy równoległym wyłączeniu z ustawy koncesyjnej przepisów dotyczących MWC (jednoznaczne oznaczanie MWC oraz rejestr obiektów produkcyjnych służących do wytwarzania MWC) należących do właściwości ustawy o MWC, która reguluje całokształt problematyki MWC oraz wyrobów pirotechnicznych.

Tym samym dotychczasowe zmiany w ustawie o MWC tylko w niewielkim stopniu wymagały uregulowania w celu wyeliminowania stwierdzonych ułomności, które utrudniały przedsiębiorcom wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie nabywania, przechowywania, używania MWC oraz wytwarzania materiałów wybuchowych metodą *in situ*, a także kontrolę takiej działalności ze strony uprawnionych organów (wojewodowie i dyrektorzy Okręgowych Urzędów Górniczych (dalej: „dyrektorzy OUG”)). Projektowana nowelizacja ustawy o MWC ma zatem na celu doprecyzowanie oraz uzupełnienie wybranych przepisów, które w obecnym brzmieniu pozostawiają pole do różnych interpretacji i w konsekwencji nie zawsze spełniają rolę zakładaną przez ustawodawcę. Ponadto chodzi o weryfikację przepisów pod kątem możliwości wprowadzenia rozwiązań ułatwiających przedsiębiorcom wykonywanie prac z użyciem MWC oraz wyrobów pirotechnicznych bez szkody dla bezpieczeństwa osób wykonujących te prace, osób postronnych, a także mienia i środowiska. W efekcie zaproponowanych zmian ustawa o MWC nadal będzie mogła spełniać swoje funkcje regulacyjne w odniesieniu do MWC oraz wyrobów pirotechnicznych bez potrzeby zastępowania jej nową ustawą obejmującą tę problematykę.

Przepisy ustawy o MWC stosuje się do krajowych przedsiębiorców i jednostek naukowych, z wyłączeniem jednostek naukowych będących jednostkami organizacyjnymi Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej albo Policji. Przepisy ustawy o MWC nie dotyczą przedsiębiorców zagranicznych, którzy zarejestrowali działalność gospodarczą w innym kraju Unii Europejskiej (wyjątek stanowią przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą w zakresie przemieszczania MWC). Przedsiębiorcy zagraniczni nie mogą zatem ubiegać się o pozwolenie na nabywanie, przechowywanie, używanie MWC oraz wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą *in situ* (dalej: „pozwolenie”) i tym samym czasowo oferować lub świadczyć usług transgranicznych obejmujących użycie MWC (np. wyburzenie obiektów budowlanych metodą wybuchową, oczyszczanie terenów z materiałów wybuchowych lub przeprowadzanie pokazów pirotechnicznych). W

związku z tym, istnieje potrzeba wyłączenia ustawy o MWC spod stosowania przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470).

Ustawa koncesyjna nałożyła na ministra właściwego do spraw gospodarki obowiązek udzielania zezwoleń na wywóz do państw trzecich – określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012⁵⁾ – kategorii cywilnej broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji (dalej: „zezwolenia”), jak również wydawania na wniosek przedsiębiorców certyfikatów importowych i poświadczeń oświadczeń końcowego użytkownika przy przywozie wspomnianych wyrobów z państw trzecich. W toku postępowań administracyjnych związanych z udzielaniem zezwoleń oraz wydawaniem certyfikatów importowych i poświadczeń oświadczeń końcowego użytkownika okazało się, że niektóre przepisy ustawy koncesyjnej, w oparciu o które te postępowania są prowadzone, wymagają uzupełnienia i doprecyzowania.

- ¹⁾ Ustawa z dnia 22 lipca 2020 r. o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. poz. 1039).
- ²⁾ Ustawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 544).
- ³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/23/WE z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 154 z 14.06.2007, str. 1); dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 27 oraz Dz. Urz. UE L 94 z 18.03.2021, str. 9); dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 1); dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/58/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiająca, zgodnie z dyrektywą 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, system identyfikowalności wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 115 z 17.04.2014, str. 28).
- ⁴⁾ Dyrektywa wykonawcza Komisji (UE) 2019/68 z dnia 16 stycznia 2019 r. ustanawiająca specyfikacje techniczne dotyczące oznakowania broni palnej i jej istotnych komponentów zgodnie z dyrektywą Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 15 z 17.01.2019, str. 18); dyrektywa wykonawcza Komisji (UE) 2019/69 z dnia 16 stycznia 2019 r. ustanawiająca specyfikacje techniczne dotyczące broni alarmowej i sygnałowej zgodnie z dyrektywą Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 15 z 17.01.2019, str. 22).
- ⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażające art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniające Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiające zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz. Urz. UE L 94 z 30.03.2012, str. 1).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomenduje się wprowadzenie zmian w ustawie o MWC dotyczących następujących wątków problemowych:

- 1) wymagania, które muszą spełnić przedsiębiorcy ubiegający się o pozwolenie wojewody lub dyrektora OUG na nabywanie, przechowywanie, używanie MWC lub wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą *in situ*. W szczególności przewiduje się rezygnację z obligatoryjnego wymogu zatrudniania przez przedsiębiorców osób uprawnionych do dostępu do MWC już na etapie złożenia wniosku o pozwolenie. Zgodnie z projektem wystarczy zobowiązanie przedsiębiorcy do zatrudnienia takich osób nie później niż w dniu faktycznego rozpoczęcia prac z użyciem MWC. W przypadku wielu przedsiębiorców przewidywana zmiana może oznaczać oszczędności w kosztach zatrudnienia. Powyższego uregulowania wymagają także wymogi w odniesieniu do przedsiębiorców jednoosobowych (samo zatrudnionych);
- 2) wymagania odnośnie treści opinii uprawnionych instytucji o możliwości spełnienia przez przedsiębiorcę warunków technicznych i organizacyjnych niezbędnych do uzyskania pozwolenia. Przepis art. 12 ustawy o MWC w obecnym kształcie jest ukierunkowany na działalność produkcyjną z wykorzystaniem MWC i w zbyt małym stopniu odnosi się do innych rodzajów prac z użyciem MWC (w szczególności wyburzania obiektów, oczyszczania terenów z materiałów wybuchowych oraz pokazów pirotechnicznych), które w minionych latach bardzo zyskały na znaczeniu. Ponadto w przepisach ustawy o MWC brak jest wyraźnego wskazania, że opinia ta musi się odnosić do każdego rodzaju prac z użyciem MWC i nie może ograniczać się do bardzo ogólnych sformułowań w tym zakresie, co jest dość powszechną praktyką. Ogólnikowość opinii o spełnieniu warunków technicznych i organizacyjnych często przekłada się na ogólnikowość treści pozwoleń, co zmniejsza wagę wymagań bezpieczeństwa przy pracach z użyciem MWC, a to z kolei może oznaczać zwiększone ryzyko wypadku podczas takich prac. W następstwie projektowanych zmian przedmiotowe opinie – a w ślad za tym także pozwolenia – będą musiały zawierać bardziej szczegółowy opis planowanych przez przedsiębiorcę prac z użyciem MWC, a także stopnia przygotowania przedsiębiorcy pod względem technicznym i organizacyjnym do prowadzenia takich prac. Informacje te będą musiały dotyczyć każdego rodzaju planowanych prac z użyciem MWC. Ważne jest, że

przedsiębiorcy będą mogli wykorzystać ten opis w przygotowywanym wniosku w sprawie pozwolenia, co w istotny sposób ułatwi im przygotowanie takiego wniosku zgodnie z wymaganiami ustawy;

- 3) treść wniosku o udzielenie albo zmianę pozwolenia, a także treść samego pozwolenia. Proponowane zmiany stanowią konsekwencję ww. zmian w zakresie wymagań, które muszą spełnić przedsiębiorcy ubiegający się o pozwolenie oraz wymagań odnośnie treści opinii o możliwości spełnienia przez przedsiębiorcę warunków technicznych i organizacyjnych. Z treści pozwolenia musi jednoznacznie wynikać cel nabycia MWC, zakres prac do jakich MWC będą wykorzystywane oraz warunki bezpieczeństwa przy prowadzeniu tych prac. Informacje na ten temat muszą dotyczyć każdego rodzaju prac z użyciem MWC i nie mogą ograniczać się do stwierdzeń bardzo ogólnych, co niestety obecnie często ma miejsce. Przewiduje się możliwość złożenia wniosku za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej;
- 4) czasookres obowiązywania udzielonego pozwolenia. Obecne przepisy o MWC stanowią, iż pozwolenia udziela się na czas nieokreślony. W projekcie ustawy przewiduje się, iż pozwolenia będą udzielane na czas oznaczony, mieszczący się w przedziale 5–20 lat. Pozwoli to na bardziej efektywną kontrolę przedsiębiorców zwłaszcza w odniesieniu do warunków technicznych i organizacyjnych, które muszą być spełnione w przypadku prowadzenia prac z użyciem MWC. Zgodnie z aktualnymi przepisami sprawdzenie czy przedsiębiorca spełnia takie warunki następuje głównie na etapie procedowania wniosku o udzielenie pozwolenia na podstawie opinii upoważnionej instytucji. Ważne jest, aby spełnienie przez przedsiębiorcę warunków technicznych i organizacyjnych było co jakiś czas skutecznie weryfikowane (czemu będzie służyć konieczność uzyskania nowej opinii instytucji upoważnionej). Wnioskowanie o przedłużenie pozwolenia niejako będzie wymuszać potrzebę kompleksowego sprawdzenia przedsiębiorcy pod kątem jego przygotowania do prowadzenia prac z użyciem MWC w sposób bezpieczny;
- 5) czasookres, po upływie którego przedsiębiorca, któremu cofnięto pozwolenie będzie mógł ponownie ubiegać się o pozwolenie. Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy o MWC karencja ta wynosi 5 lat, co wydaje się sankcją zbyt dolegliwą dla przedsiębiorców, bardzo często oznaczającą całkowite wyjście ich z rynku. W projekcie ustawy przewiduje się, iż ww. karencja będzie wynosić 3 lata, co z jednej strony nadal będzie stanowić wystarczająco skuteczny instrument dyscyplinujący przedsiębiorców i zniechęcający do naruszania obowiązków wynikających z ustawy o MWC, z drugiej zaś strony zmniejszy liczbę przedsiębiorców, którzy w skutek karencji nie będą w stanie po jej upływie powrócić do wykonywania prac z użyciem MWC;
- 6) zasady postępowania przedsiębiorcy, a także wojewody (dyrektora OUG) w przypadku zmiany danych zawartych w pozwoleniu. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, w sytuacji zmiany danych dotyczących rodzaju oraz ilości MWC lub materiałów wybuchowych wytwarzanych metodą *in situ*, a także celu oraz zakresu prowadzonych prac z użyciem MWC jest wymagane uzyskanie nowego pozwolenia. Proponuje się, aby w takim przypadku następowała jedynie zmiana posiadanego przez przedsiębiorcę pozwolenia, co zapewni ciągłość działalności gospodarczej i ułatwi kontrolę spełniania przez przedsiębiorców obowiązków wynikających z udzielonego pozwolenia;
- 7) przesłanki cofnięcia pozwolenia. Podobnie, jak w ustawie koncesyjnej, przewidziano – w zależności od wagi naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o MWC – dwie opcje: obligatoryjnego cofnięcia pozwolenia, w przypadku poważnego naruszenia prawa oraz możliwości cofnięcia pozwolenia w sytuacji, gdy naruszenie prawa przez przedsiębiorcę ma mniejszy ciężar;
- 8) możliwość wygaszenia pozwolenia. Obowiązujące przepisy ustawy o MWC nie przewidują takiego rozwiązania, które – zgodnie z nowelizacją tej ustawy – mogło by mieć miejsce, gdy pozwolenie stało się bezprzedmiotowe albo jego wygaszenie leży w interesie społecznym lub w interesie przedsiębiorcy, a także, gdy pozwolenie zostało wydane z zastrzeżeniem dopełnienia określonego warunku, a warunek ten nie został przez przedsiębiorcę dopełniony;
- 9) zasady powoływania i funkcjonowania komisji kwalifikacyjnej (dalej: „Komisja”) potwierdzającej przygotowanie zawodowe do wykonywania prac z użyciem MWC. Proponowane zmiany mają na celu doprecyzowanie i uzupełnienie obowiązujących przepisów, m.in. w zakresie trybu zgłaszania kandydatów na członków Komisji, liczebności i struktury organizacyjnej Komisji oraz zasad jej działania. Projekt nowelizacji ustawy o MWC nakłada na Komisję obowiązek przedkładania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki corocznie sprawozdań z działalności, jak również opracowania (w konsultacji z Komendą Główną Państwowej Straży Pożarnej oraz Komendą Główną Policji) programu szkolenia poprzedzającego egzamin potwierdzający przygotowanie zawodowe do wykonywania prac z użyciem MWC, który to program następnie podlegać będzie zatwierdzeniu przez ministra. Wskazano także na konieczność ponownego odbycia powyższego szkolenia i zdania egzaminu przed Komisją nie później niż w terminie 2 miesięcy przed upływem 5 letniego terminu ważności dotychczas posiadanych zaświadczeń potwierdzających uprawnienia w zakresie dostępu do MWC;
- 10) słowniczek ustawy o MWC. Zmiany polegają na modyfikacji definicji wyrobu pirotechnicznego zgodnie ze sprostowaniem dyrektywy 2013/29/UE (Dz. Urz. UE L 94 z 18.03.2021, str. 9). W związku z tym zaszła konieczność zdefiniowania pojęcia „materiały pirotechniczne”, którymi są wypełnione wyroby pirotechniczne z

podkreśleniem, że materiały te stanowią jedną z odmian MWC. Powiązanie pirotechniki z MWC jest istotne, bowiem stanowi podstawę do uregulowania problematyki wyrobów pirotechnicznych w ustawie o MWC.

Ponadto rekomenduje się wprowadzenie zmian dotyczących:

- 1) art. 12 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Proponowana zmiana polega na uwzględnieniu w tym przepisie art. 9 ust. 1 ustawy o MWC, co usankcjonuje zasadę, iż o pozwolenie nie mogą ubiegać się przedsiębiorcy zagraniczni, którzy nie zarejestrowali w Rzeczypospolitej Polskiej działalności gospodarczej;
- 2) art. 88 oraz art. 96 ustawy koncesyjnej. Proponowane zmiany mają na celu uzupełnienie i doprecyzowanie przepisów, w oparciu o które ministrowie właściwi do spraw wewnętrznych oraz do spraw zagranicznych, a także Szefowie Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu opiniują wnioski o udzielenie zezwolenia na wywóz do państw trzecich cywilnej broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji, jak również o wydanie certyfikatów importowych i poświadczeń oświadczeń końcowego użytkownika przy przywozie wspomnianych wyrobów z państw trzecich. Zgodnie z projektem ustawy, opinie ww. organów nie wymagają formy postanowienia i nie podlegają zaskarżeniu (analogicznie do procedur przewidzianych w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 1666)).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W Unii Europejskiej nie ma uniwersalnego wzorca przepisów dotyczących zasad kontroli (licencjonowania) dostępu przedsiębiorców do MWC – obowiązujące w poszczególnych państwach członkowskich Unii Europejskiej regulacje różnią się pod względem zakresu, szczegółowości, a także sposobu ich wdrożenia (ustawa, rozporządzenie, ustawa wraz z odpowiednim aktem wykonawczym, dekret). Rzeczypospolita Polska jest jedynym państwem członkowskim Unii Europejskiej, w którym problematyka MWC została uregulowana w odrębnej ustawie poświęconej wyłącznie tej problematyce. W pozostałych państwach Unii Europejskiej przepisy dotyczące MWC są włączone do przepisów regulujących całokształt tematyki materiałów wybuchowych.

We wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej możliwość wykonywania prac z użyciem MWC jest uzależniona od uzyskania przez przedsiębiorców wykonujących takie prace zgody właściwego organu. Z kolei osoby wykonujące prace wymagające dostępu do MWC muszą posiadać odpowiednie uprawnienia zawodowe. Licencje (pozwolenia) na nabywanie, przechowywanie i używanie MWC w zależności od kraju wydaje albo uprawniony do tego organ administracji rządowej lub samorządowej albo Policja lub inne służby odpowiedzialne za bezpieczeństwo i porządek publiczny. W każdym państwie Unii Europejskiej działalność firm wykonujących prace z użyciem MWC podlega kontroli uprawnionych organów.

Wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej są zobowiązane udzielać zezwoleń na wywóz do państw trzecich cywilnej broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji, jak również wydawać na wniosek przedsiębiorców certyfikaty importowe i poświadczenia oświadczeń końcowego użytkownika przy przywozie wspomnianych wyrobów z państw trzecich na zasadach określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą w zakresie nabywania, przechowywania, używania MWC oraz wytwarzania materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> .	Potencjalnie ok. 150 przedsiębiorców posiadających pozwolenie na nabywanie, przechowywanie, używanie MWC oraz wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> i faktycznie prowadzących działalność gospodarczą w zakresie określonym w pozwoleniu.	Dane wojewodów o liczbie udzielonych pozwoleń w latach 2015–2020 według stanu na grudzień 2021 r. Dane wojewodów oraz dyrektorów OUG przesyłane do MRiT, zgodnie z art. 16 ustawy o MWC. Dane MSWiA dotyczące koncesji udzielonych na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, według stanu na dzień 31 grudnia 2021 r.	Ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie nabywania, przechowywania, używania MWC oraz wytwarzania materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> w następstwie modyfikacji wymagań, które musi spełnić przedsiębiorca ubiegający się o pozwolenie. Szczególnie istotne znaczenie ma rezygnacja z wymogu zatrudniania osób uprawnionych do dostępu do MWC już na etapie składania wniosku o pozwolenie i dopuszczenie, aby ten wymóg

	Potencjalnie 45 przedsiębiorców posiadających ważną koncesję MSWiA w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, które są zainteresowane prowadzeniem prac z użyciem MWC.		był spełniony nie później niż w dniu faktycznego rozpoczęcia prac z użyciem MWC. Ważny aspekt stanowi także usunięcie źródeł wątpliwości interpretacyjnych w stosunku do wymagań, jakie muszą spełnić przedsiębiorcy jednoosobowi (samo zatrudnieni). Projektowana zmiana przepisów ustawy o MWC ułatwi także sporządzenie przez przedsiębiorcę prawidłowego pod względem merytorycznym wniosku o pozwolenie (konsekwencja uszczegółowienia i uzupełnienia przepisów w zakresie treści opinii wydawanej przez uprawnione instytucje o możliwości spełniania przez przedsiębiorcę warunków technicznych i organizacyjnych wymaganych przy pracach z użyciem MWC).
Wojewodowie	16	Ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa (Dz. U. poz. 603, z późn. zm.)	Ułatwienie procedowania postępowania administracyjnego w sprawie pozwoleń w następstwie: poprawy jakości merytorycznej wniosków składanych przez przedsiębiorców, a także możliwości wykorzystania treści wniosków (zwłaszcza w odniesieniu do celu, zakresu i warunków bezpieczeństwa prac z użyciem MWC) przy formułowaniu decyzji w sprawie pozwolenia. Ułatwione zostanie również prowadzenie postępowań kontrolnych w następstwie zwiększonych wymagań odnośnie treści pozwoleń, które będą musiały zawierać bardziej szczegółowy opis działalności gospodarczej w obszarze MWC.
Dyrektorzy OUG	11	Dane Wyższego Urzędu Górniczego (dalej: WUG).	
Instytucje uprawnione do wydawania opinii o możliwości spełnienia przez przedsiębiorcę warunków technicznych i organizacyjnych podczas prac z użyciem MWC	4 jednostki naukowe wyspecjalizowane w problematyce MWC.	Załącznik do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 listopada 2002 r. w sprawie instytucji wydających opinie o możliwości spełnienia warunków technicznych i organizacyjnych podczas prac z użyciem materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. poz. 1716).	Zwiększenie wymagań w zakresie opinii o możliwości spełnienia przez przedsiębiorcę warunków technicznych i organizacyjnych podczas prac z użyciem MWC. W konsekwencji zostanie wyeliminowana praktyka ograniczania opinii do bardzo syntetycznych lub ogólnikowych stwierdzeń, z których często nie wynika, jakie konkretnie prace

			z użyciem MWC przedsiębiorca planuje wykonywać, jaki będzie cel i zakres poszczególnych prac oraz jakie muszą być w związku z tym spełnione warunki bezpieczeństwa.
Komisja potwierdzająca przygotowanie zawodowe osób do wykonywania prac z użyciem MWC	1	Art. 20 ustawy o MWC	Sformalizowanie trybu zgłaszania kandydatów na członków Komisji, jednoznaczne określenie liczebności i struktury organizacyjnej Komisji oraz skatalogowanie zasad działania. Nałożenie na Komisję obowiązku przedkładania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki corocznie sprawozdań z działalności, a także opracowania programu szkolenia poprzedzającego egzamin potwierdzający przygotowanie zawodowe do pracy z MWC. Opracowany przez Komisję program szkolenia podlega zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki.
Organy opiniujące wnioski o udzielenie zezwolenia na wywóz do państw trzecich cywilnej broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji, jak również o wydanie certyfikatu importowego i poświadczenia oświadczenia końcowego użytkownika przy przywozie ww. wyrobów z państw trzecich.	4, w tym: minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw zagranicznych, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szef Agencji Wywiadu.	Art. 88 oraz art. 96 ustawy koncesyjnej	Ułatwienie procedury wydawania zezwoleń na wywóz cywilnej broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji oraz certyfikatów importowych i poświadczeń oświadczeń końcowego użytkownika przy przywozie ww. wyrobów przez uzupełnienie i doprecyzowanie przepisów w zakresie opiniowania przez uprawnione organy wniosków przedsiębiorców o takie zezwolenia, certyfikaty i poświadczenia.
Minister Rozwoju i Technologii	1	Ustawy: z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2022 r. poz. 1188) oraz z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1893, z późn. zm.)	Uściślenie i uzupełnienie przepisów ustawy o MWC, w tym zwłaszcza w zakresie wymagań, jakie muszą spełnić przedsiębiorcy ubiegający się o pozwolenie, opinii uprawnionych instytucji o możliwości spełnienia przez przedsiębiorców aplikujących wymagań technicznych i organizacyjnych, a także decyzji o udzieleniu pozwolenia zmniejszyć ryzyko wystąpienia sytuacji spornych

			między wojewodami oraz przedsiębiorcami posiadającymi pozwolenie np. na tle zarzutów o niewywiązywanie się z obowiązków określonych w pozwoleniu. Powinno to przyczynić się do zmniejszenia liczby odwołań od decyzji wojewodów składanych przez przedsiębiorców do ministra właściwego do spraw gospodarki jako do organu II instancji. Uzupełnienie i uściślenie przepisów w zakresie opiniowania przez uprawnione organy wniosków przedsiębiorców o zezwolenia, certyfikaty i poświadczenia związane z wywozem/przywozem cywilnej broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji zmniejszy ryzyko występowania sytuacji spornych między ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz przedsiębiorcami posiadającymi zezwolenie, na przykład na tle zarzutów o niewywiązywanie się z obowiązków związanych z faktem posiadania zezwolenia.
Prezes WUG	1	ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1072, z późn. zm.). Zarządzenie Ministra Aktywów Państwowych z dnia 14 lipca 2021 r. w sprawie nadania statutu Wyższemu Urzędowi Górniczemu (Dz. Urz. Min. Ak. Państw. poz.17).	Uściślenie i uzupełnienie przepisów ustawy o MWC, w tym zwłaszcza w zakresie wymagań, jakie muszą spełnić przedsiębiorcy ubiegający się o pozwolenie, opinii uprawnionych instytucji o możliwości spełnienia przez przedsiębiorców aplikujących wymagań technicznych i organizacyjnych, a także decyzji o udzieleniu pozwolenia zmniejszy ryzyko wystąpienia sytuacji spornych między dyrektorami OUG oraz przedsiębiorcami posiadającymi pozwolenie np. na tle zarzutów o niewywiązywanie się z obowiązków określonych w pozwoleniu. Powinno to przyczynić się do zmniejszenia liczby odwołań od decyzji dyrektorów OUG składanych

			przez przedsiębiorców do WUG jako do organu II instancji.
--	--	--	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji projekt ustawy zostanie skonsultowany z organizacjami skupiającymi przedsiębiorców działających w branży MWC oraz wyrobów pirotechnicznych, a także z instytutami przygotowującymi opinie o spełnieniu przez przedsiębiorców wymagań technicznych i organizacyjnych:

- 1) Stowarzyszeniem Cywilnych Saperów;
- 2) Stowarzyszeniem Przedsiębiorców Branży Saperskiej;
- 3) Stowarzyszeniem Importerów i Dystrybutorów Pirotechniki;
- 4) Fundacją Rozwoju i Edukacji Pirotechnicznej;
- 5) Wojskowym Instytutem Technicznym Uzbrojenia;
- 6) Siecią Badawczą Łukasiewicz – Instytutem Przemysłu Organicznego.

Projekt ustawy zostanie skonsultowany z następującymi organizacjami pracodawców: Konfederacją Lewiatan, Pracodawcami RP, Business Centre Club, Związkiem Rzemiosła Polskiego, Związkiem Przedsiębiorców i Pracodawców oraz Federacją Przedsiębiorców Polskich, a ponadto z Krajową Izbą Gospodarczą oraz Fundacją Małych i Średnich Przedsiębiorstw.

Przedmiot i treść regulacji zawartych w projekcie ustawy nie uzasadnia potrzeby skonsultowania projektu z Radą Dialogu Społecznego oraz organizacjami związków zawodowych.

Przygotowanie projektu ustawy poprzedziły przeprowadzone w lutym 2020 r. prekonsultacje z przedstawicielami Wydziałów Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego Urzędów Wojewódzkich, których celem było zebranie opinii ekspertów uczestniczących w przygotowywaniu decyzji wojewodów w sprawie pozwoleń na temat potrzeby oraz kierunków zmian w ustawie o MWC. Z kolei w lipcu 2021 r. uzyskano z Urzędów Wojewódzkich dane dotyczące pozwoleń udzielonych w latach 2015–2020, a także informacje charakteryzujące przedsiębiorców, którzy wnioskowali o takie pozwolenia. W ramach prekonsultacji MRiT uzyskał także w instytucjach uprawnionych do wydawania opinii o możliwości spełnienia przez przedsiębiorcę warunków technicznych i organizacyjnych podczas prac z użyciem MWC (Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia (dalej: WITU) oraz Sieć Badawcza Łukasiewicz - Instytut Przemysłu Organicznego (dalej: SBŁ-IPO) dane na temat liczby wydanych opinii, ich zakresu, przedsiębiorców wnioskujących o takie opinie, a także ceny netto, jaką muszą zapłacić przedsiębiorcy za uzyskanie opinii.

Przewiduje się, że konsultacje potrwać 30 dni. Planowany termin przeprowadzenia konsultacji – grudzień 2022 r.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) niniejszy projekt został udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacyjnego, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Wyniki konsultacji zostaną omówione w raporcie dołączonym do niniejszej Oceny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2021 r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Brak potrzeby określania źródeł finansowania.												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanej ustawy nie pociągnie za sobą konieczności ponoszenia wydatków z budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego (dalej: JST) oraz budżetów innych jednostek. Jednocześnie nie spowoduje powstania dochodów dla budżetu państwa, budżetu JST oraz budżetów innych jednostek. Wynika to z faktu, iż celem projektowanej ustawy jest uściślenie i uzupełnienie obowiązujących przepisów i nie wprowadza ona żadnych rozwiązań, które rodziłyby konsekwencje finansowe dla budżetu państwa oraz JST.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w tys. zł, ceny stałe z 2021 r. netto)	przedsiębiorstwa duże	0	0	0	0	100	100	200
	przedsiębiorstwa średnie					90-135	90-135	180-270
	przedsiębiorstwa małe i mikro					210-350	210-350	420-700
	łącznie					400-585	400-585	800-1170
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
		<u>Komentarz do powyższych danych</u> Przedstawione wyżej dane dotyczą kosztu uzyskania przez przedsiębiorców opinii o możliwości spełnienia przez nich warunków technicznych i organizacyjnych, która stanowi jeden z wymaganych dokumentów dołączanych do wniosku o udzielenie pozwolenia (jedynie zmiana pozwolenia w zakresie danych osobowych przedsiębiorcy, danych członków organu zarządzającego oraz wskazanych w pozwoleniu prokurentów i pełnomocników, a także adresu siedziby przedsiębiorcy, o ile nie jest tożsama z adresem miejsca wykonywania działalności gospodarczej, nie będzie wymagała przedstawienia przedmiotowej opinii). Koszt ten jest uzależniony od wielkości firmy oraz ilości, wielkości i rodzaju posiadanych przez tą firmę magazynów do przechowywania MWC (informacje o wielkości jednostkowych opłat za wydanie przedmiotowej opinii pobieranych przez poszczególne instytucje opiniujące zostały przedstawione w dalszej części pkt 7 niniejszego OSR). Do obliczeń przyjęto, iż populacja przedsiębiorców, którzy potencjalnie mogą ubiegać się o pozwolenie, a zatem również o opinię o możliwości spełnienia warunków technicznych i organizacyjnych liczy łącznie 195 przedsiębiorców (zob. pkt 4 wiersz 1 niniejszego OSR), w tym 20 przedsiębiorców dużych, 30 przedsiębiorców średnich oraz 145 przedsiębiorców małych i mikro.) Przyjęto również, że przedsiębiorcy będą ubiegać się o pozwolenie, a zatem również o uzyskanie opinii o możliwości spełnienia przez przedsiębiorcę warunków technicznych i organizacyjnych, co 5 lat. Łączne koszty, jakie poniesie 195 przedsiębiorców w związku z koniecznością uzyskania opinii o spełnieniu warunków technicznych i organizacyjnych wyniosą w ciągu 10 lat od 800 do 1170 tys. zł netto. W praktyce jest wysoce prawdopodobne, że przedsiębiorcy będą ubiegali się o pozwolenia o dłuższym niż 5 lat okresie ważności (np. 10 lub 20 lat), co przełoży się na mniejszą liczbę opinii o spełnieniu warunków technicznych i organizacyjnych, które będą musieli dołączyć do wniosku o udzielenie pozwolenia. Faktyczne koszty spełnienia przez przedsiębiorców wymagań w zakresie opinii będą zatem niższe od przedstawionych w tabeli. Istotnym składnikiem rachunku kosztów dla przedsiębiorców prowadzących prace z użyciem MWC będzie koszt uzyskania przez zatrudnianych pracowników uprawnień do wykonywania takich prac (wymaga to odbycia odpowiedniego szkolenia i zdania egzaminu przed Komisją). Wymaga podkreślenia, że ww. koszty wynikają z obecnie obowiązującej ustawy o MWC i nie będą stanowić konsekwencji projektowanych zmian w ustawie. Dlatego						

		kwestia ta została omówiona w niniejszym OSR jedynie w celach informacyjnych. Przyjęcie zasady proponowanej w ustawie nowelizującej, iż w przypadku zmiany danych w pozwoleniu konieczna będzie zmiana pozwolenia (a nie uzyskanie nowego pozwolenia, jak to ma miejsce dotychczas) nie będzie miało wpływu na koszty, jakie poniesie przedsiębiorca w związku z uprawnieniami w zakresie nabywania, przechowywania, używania MWC lub wytwarzania materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i>. Projektowane zmiany w zakresie opinii o spełnieniu przez przedsiębiorcę warunków technicznych i organizacyjnych nie spowodują zwiększenia obciążeń i tym samym kosztów z tego tytułu zarówno po stronie instytucji wydających opinie, jak i przedsiębiorców ubiegających się o pozwolenie. Uszczegółowienie opinii nie będzie wymagało dodatkowych badań, analiz i kwerendy dokumentów. W istocie rzeczy do sporządzenia uszczegółowionej opinii wystarczy dotychczasowy zakres zbieranych przez instytucje opiniujące informacji i danych o przedsiębiorcy i jego placach odnośnie używania MWC, a chodzi jedynie o wykorzystanie tych informacji i danych w opinii w taki sposób, który będzie pokazywać rzeczywisty zakres i charakter prac z użyciem MWC, a także stopień przygotowania przedsiębiorcy do ich wykonywania. Przygotowanie takiej uszczegółowionej opinii zasadniczo nie będzie oznaczać większego nakładu pracy po stronie instytucji wydających opinie, jak i przedsiębiorców ubiegających się o pozwolenie.
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowana ustawa doprecyzowuje i uzupełnia przepisy ustawy o MWC i w ten sposób ułatwi dużym przedsiębiorstwom prowadzenie działalności gospodarczej w obszarze nabywania, przechowywania, używania MWC oraz wytwarzania materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> , a także przyczyni się do zmniejszenia prawdopodobieństwa naruszenia obowiązujących wymagań bezpieczeństwa w tym zakresie.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowana ustawa doprecyzowuje i uzupełnia przepisy ustawy o MWC i w ten sposób ułatwi mikro-, małym i średnim przedsiębiorcom prowadzenie działalności gospodarczej w obszarze nabywania, przechowywania, używania MWC oraz wytwarzania materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> , a także przyczyni się do zmniejszenia prawdopodobieństwa naruszenia obowiązujących wymagań bezpieczeństwa w tym zakresie.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w tym osoby starsze i osoby z niepełnosprawnościami	Regulacja przyczyni się do zmniejszenia zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi, mienia i środowiska wynikających prowadzenia działalności gospodarczej wymagającej nabywania, przechowywania, używania MWC oraz wytwarzania materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> .
Niemierzalne	Wkład do poprawy szeroko rozumianego bezpieczeństwa ludzi, mienia i środowiska w następstwie udoskonalenia przepisów w zakresie nabywania, przechowywania, używania MWC oraz wytwarzania materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> .	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przytoczone wyżej dane na temat wysokości opłaty pobieranej za przygotowanie opinii potwierdzającej możliwość spełnienia przez przedsiębiorcę wniosku o pozwolenie warunków technicznych i organizacyjnych zostały oparte na informacjach udostępnionych przez dwie niżej wymienione instytucje upoważnione, na które przypada dominująca część wydanych opinii, tj.: 1) <u>WITU</u> – za przygotowanie opinii dla firm nie posiadających magazynów do przechowywania materiałów wybuchowych i amunicji (najczęściej są to przedsiębiorcy jednoosobowi lub mikroprzedsiębiorcy) Instytut pobiera opłaty w wysokości 1500 zł netto, natomiast w przypadku firm posiadających obiekty magazynowe opłata wynosi od 2000 zł (firmy małe, posiadające 1 magazyn) do 5000 zł netto, a w przypadku spółek opłata wynosi od 2000 zł netto do 5000 zł netto, w zależności od liczby posiadanych magazynów i rodzajów używanych w pracach MWC; 2) <u>SBL-IPO</u> – za przygotowanie opinii dla firm jednoosobowych Instytut pobiera opłaty w wysokości 1500 zł netto, w przypadku firm małych opłata waha się w granicach 2000-2500 zł netto, natomiast w przypadku firm średnich wynosi 3000–4500 zł netto. Istotnym czynnikiem wpływającym na wysokość opłaty jest posiadanie lub brak obiektów magazynowych, a także skala oraz zróżnicowanie prac z użyciem MWC.	

	Informacje na temat kosztów szkolenia oraz egzaminu potwierdzającego uprawnienia zawodowe bazują na danych udostępnionych przez Sekretariat Komisji potwierdzającej przygotowanie zawodowe do prowadzenia prac z użyciem MWC. Wymaga podkreślenia, że przedsiębiorcy mogą wykorzystać tezy zawarte w opinii o spełnieniu warunków technicznych i organizacyjnych podczas przygotowywania wniosków o pozwolenie. Dla wielu przedsiębiorców może stanowić to istotne ułatwienie w opracowaniu merytorycznej strony wniosków (cel, zakres prac z użyciem MWC, warunki bezpieczeństwa przy prowadzeniu takich prac), co często stwarza trudności dla firm, które nie mają doświadczenia w przygotowywaniu wspomnianej dokumentacji. Również z tego powodu ważne jest, aby opinie o możliwości spełnienia przez przedsiębiorców warunków technicznych i organizacyjnych były opracowywane rzetelnie i odpowiadały wymogom ustawowym.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
<u>Komentarz:</u> Zmiana terminu ważności udzielanych pozwoleń z czasu nieokreślonego na czas określony (5–20 lat) spowoduje konieczność okresowego odnawiania pozwoleń (co 5 lat w przypadku pozwoleń o 5 letnim terminie ważności, lub najrzadziej co 20 lat, w przypadku pozwoleń o takim okresie ważności). Powodować to będzie po stronie przedsiębiorcy relatywnie wyższe koszty posiadania pozwolenia, a także konieczność okresowego składania nowych wniosków wraz z załącznikami. Korzyścią ze zmiany czasookresu ważności pozwoleń jest większa pewność, że przedsiębiorca przez cały okres obowiązywania pozwolenia – a nie tylko na etapie wnioskowania o pozwolenie – spełnia warunki do jego uzyskania, w tym zwłaszcza warunki techniczne i organizacyjne. Ponadto, w sytuacji kiedy przedsiębiorca podejmie decyzję o zaprzestaniu działalności w zakresie objętym pozwoleniem, samoistnie wygasa ono wraz z upływem terminu na jakie zostało wydane lub w momencie zgłoszenia tego faktu przez przedsiębiorcę właściwemu wojewodzie. Zapewni to wiedzę na temat rzeczywiście aktywnych pozwoleń w obrocie. Wprowadzenie zasady, iż w przypadku zmiany danych zawartych w pozwoleniu przedsiębiorca powinien wnioskować o zmianę pozwolenia (zamiast o udzielenie nowego pozwolenia) zmniejszy ilość udzielanych pozwoleń, co z punktu widzenia przedsiębiorców będzie oznaczać mniejszy nakład pracy na uzyskanie uprawnień do prowadzenia prac z użyciem MWC, a z kolei z punktu widzenia organów kontrolnych zapewni bardziej efektywny nadzór nad działalnością prowadzoną przez firmy, którym udzielono pozwolenia.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja nie wpłynie w odczuwalny sposób na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ inne: bezpieczeństwo ludzi, mienia i środowiska	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja doprecyzowuje oraz uzupełnia przepisy ustawy o MWC i w ten sposób przyczyni się do zmniejszenia prawdopodobieństwa naruszenia obowiązujących wymagań bezpieczeństwa w tym zakresie. W następstwie tego projektowana regulacja przyczyni się do ograniczenia ryzyka wystąpienia zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi, mienia i środowiska związanych z wykonywaniem prac wymagających używania MWC, stanowiąc tym samym wkład w poprawę szeroko rozumianego bezpieczeństwa obywateli, mienia i środowiska związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej w obszarze nabywania, przechowywania, używania MWC oraz wytwarzania materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> .	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Przewiduje się, że projektowana regulacja wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Ewaluacja efektów projektowanej ustawy będzie bazować na analizie opinii wojewodów/dyrektorów OUG, a także przedsiębiorców na temat wpływu zaproponowanych rozwiązań na przebieg postępowań administracyjnych związanych z realizacją przepisów ustawy o MWC, jak również szeroko rozumiane bezpieczeństwo wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prac wymagających użycia MWC. Powyższe opinie zostaną zebrane przez MRiT po upływie 5 lat od wejścia w życie regulacji.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak załączników.